

Anna-Stina Gillqvist
Justitiedepartementet
Enheten för fastighetsrätt och associationsrätt
ju.registrator@regeringskansliet.se
L1@regeringskansliet.se
Ju2025/00666

Remissvar: Europeiska kommissionens förslag om ändringar i reglerna om företagens hållbarhetsrapportering

FAR har erbjudits tillfälle att lämna synpunkter över Europeiska kommissionens remiss *Förslag om ändringar i reglerna om företagens hållbarhetsrapportering (Ju2025/00666)*, det så kallade Omnibuspaketet.

FAR anser att obligatorisk hållbarhetsrapportering och granskning för större företag är en viktig drivkraft för den gröna omställningen. FAR kan dock konstatera att EU:s regelverk har blivit alltför omfattande och betungande för företagen, vilket gör att FAR välkomnar initiativet med Omnibus. Den nyligen presenterade ansatsen i Omnibuspaketet kan bidra positivt till svensk och europeisk konkurrenskraft samt den gröna omställningen. Sverige bör därför arbeta för ett skyndsamt genomförande präglad av effektiv reglering. En effektiv reglering, där rätt regler tillämpas på rätt områden, är avgörande för samhällsnyttan och bör styra politikens ansats vid implementeringen av Omnibuspaketet. EU:s reglering bör i möjligaste mån utgå från internationella standarder och ramverk.

FAR vill understryka behovet av en tydlig tidsplan både för antagandet av direktiven på EU-nivå samt den efterföljande implementeringen av i svensk lag. Företag och revisorer uppmanar också kommissionen att kommunicera en tidsplan för när revideringarna av ESRS-standarderna och de delegerade rättsakterna i EU:s gröna taxonomiförordning kan vara slutförda, samt information om när företag kan börja använda de ändrade standarderna. Efter att Omnibusdirektivet 80, om senareläggning, har antagits på EU-nivå krävs ett offentligt uttalande från regeringen för att ge klarhet till företag i våg 2 angående hur de ska förhålla sig tills direktivet är implementerat i svensk lagstiftning.

Se nedan för FAR:s synpunkter som rör artiklarna 1 och 3 i COM(2025) 80 final samt artikel 5 i COM(2025) 81 final.

Synpunkter på artikel 1 och 3 i COM(2025) 80 final

Senareläggning av rapporteringstidpunkten för vissa företag

FAR välkomnar Omnibusförslagets ambition att förenkla, men är bekymrad över processen där företag och revisorer har gjort stora investeringar för att följa de omfattande regelverk som snabbt har implementerats. Att regelverken dras tillbaka innan deras effekt har utvärderats kan ifrågasättas. FAR:s ståndpunkt är dock att svenska företag ska omfattas av samma spelregler som andra företag inom unionen. FAR stödjer därmed att regeringen implementerar ett eventuellt ändringsdirektiv som senarelägger rapporteringstidpunkten för vissa företag. FAR uppmanar regeringen att snarast kommunicera sin avsikt om att implementera artikel 1 i COM(2025) 80 i svensk lagstiftning i enlighet med ett eventuellt ändringsdirektiv från EU.

Om Sverige inför en senareläggning av rapporteringstidpunkten för våg 2- och våg 3-företag behöver regeringen också besluta om huruvida nuvarande övergångsbestämmelser ska upphävas. Endast omkring 200 svenska bolag skulle omfattas av reglerna om gränsen höjs till 1 000 anställda i enlighet med förslaget. Detta innebär att många svenska bolag söker klarhet i om de kommer att omfattas av kraven eller inte. Rapporteringen och granskningen är förenade med ansevärd kostnader även om företag endast ska rapportera för ett eller två år. FAR välkomnar kommissionens avsikter med förenklingsförslagen, men osäkerheten kring dess antagande påverkar beslut om resursfördelning, inklusive planeringen av granskningsuppdrag som förväntas starta våren 2025. Därmed uppmanar FAR även regeringen att skyndsamt kommunicera sin avsikt gällande de nuvarande övergångsbestämmelserna.

FAR uppmanar även regeringen att ge vägledning kring vilka svenska företag som tillhör våg 1. Kommissionens förslag om senareläggning exkluderar de så kallade våg 1-företag som ska rapportera enligt artikel 5 (2)a i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering (EU 2022/2464). De svenska årsredovisningslagarna innehåller en övergångsbestämmelse som reglerar när företag som är av allmänt intresse och har fler än 500 anställda ska rapportera första gången. I övrigt saknas vägledning för hur 500 anställda ska beräknas. Den strikt juridiska tolkningen innebär att företagen ska utgå från det senaste räkenskapsåret före ikraftträdandet (1/7–2024), vilket för kalenderår 2025 utgör räkenskapsår 2023. Det kan ifrågasättas om detta är lagstiftarens verkliga intention eller om företag bör utgå medeltalet anställda enligt det senast fastställda räkenskapsåret.

Regeringen bör även vägleda företag kring hur beräkningen av 500 anställda ska göras avseende kravet på att rapportering enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 (EU:s gröna taxonomiförordning). Detta med anledning av att EU:s gröna taxonomiförordning hänvisar direkt till redovisningsdirektivet (2013/34/EU) vilket utgår från en annan beräkningsgrund än årsredovisningslagen.

Synpunkter på artikel 5 i COM(2025) 81 final

Införlivande av Europeiska kommissionens ändringsdirektiv

FAR bedömer att förslagen i Omnibuspaketet också kommer att få stor påverkan på svensk rätt, om de genomförs. Ändringsdirektivet bör därmed implementeras skyndsamt men samtidigt ge intressenter möjlighet att lämna synpunkter genom remissförfarande, för att säkerställa en väl förankrad lagstiftning.

Synpunkter på Europeiska kommissionens förslag på förändringar i revisorsdirektivet (2006/43/EC)

Granskning med rimlig säkerhet

FAR tycker det är olyckligt att kommissionens möjlighet att ta fram standarder för rimlig säkerhet föreslås tas bort. Användare av års- och hållbarhetsredovisningar får antas utgå från att dokumentet i sin helhet är granskat med samma säkerhet. Förvaltningsberättelsen är granskad med rimlig säkerhet och att under en övergångsperiod låta hållbarhetsinformationen vara granskad med begränsad säkerhet är praktiskt och relevant vid införandet av ett nytt regelverk. FAR anser dock att kommissionen fortsatt bör ha möjligheten att ta fram standarder för granskning med rimlig säkerhet. En utvärdering bör göras efter några år hur användarna av hållbarhetsrapporteringen bedömer värdet av en översiktlig granskning med begränsad säkerhet jämfört med rimlig säkerhet.

Uppskjutna standarder för översiktlig granskning - kommissionens riktade vägledning

I preambelns tredje paragraf föreslås att kommissionen ska kunna ges större flexibilitet vad gäller antagandet av standarder för översiktlig granskning. I stället för standarder ska riktade riktlinjer för granskningen utfärdas senast under 2026. FAR:s bedömning är att erfarenheter från den första vågens granskning av hållbarhetsrapporter kommer att minska bördorna i kommande rapporteringscykler och att behovet nu ligger i att etablera en gemensam grund för alla revisorer i unionen. Enligt FAR:s uppfattning skulle en bindande standard för granskningen, baserad på internationella standarder, vara att föredra. I Sverige har FAR utarbetat rekommendationen RevR 19 *Revisorns översiktliga granskning av den lagstadgade hållbarhetsrapporten* med utgångspunkt i internationella standarder och CEAOB:s vägledning. I andra medlemsstater saknas dock särskild vägledning. Följden av att kommissionen inte antar en standard kan sannolikt bli att revisionsföretag i andra länder utgår från standarder utarbetade av IAASB på samma sätt som för finansiell revision. IAASB har utarbetat standarden ISSA 5000 *'General Requirements for Sustainability Assurance Engagements'* vilken kan tillämpas för granskning av hållbarhetsinformation. Som komplement till ISSA 5000 behövs vägledning från kommissionen på områden som inte specifikt täcks av ISSA 5000, till exempel områden som granskning av företagens dubbla väsentlighetsanalys och ESEF.

Det är viktigt att kommissionens vägledning inte strider mot principerna i vedertagna standarder och god revisionssed. Om kommissionen önskar att revisorn ska uttala sig över specifika aspekter, exempelvis ”rättvisande bild” är det avgörande att motsvarande krav återfinns i ramverket för hållbarhetsrapportering. Det innebär att dessa aspekter också ska inkluderas i de uppdaterade ESRS-standarderna, och inte bli krav som enbart åläggs revisorerna genom en lagstadgad del av slutsatsen i granskningsberättelsen.

Om förslaget om en vägledning antas, är det viktigt att klargöra den rättsliga statusen av en sådan vägledning.

FAR uppmanar kommissionen att involvera revisionsbranschen i utarbetandet av vägledningen och att vägledningen skickas ut på remiss. Dessutom är det viktigt att vägledningen kommer i god tid så att den kan integreras i verktyg, att medarbetarna kan utbildas och att vägledningen kan ingå i planeringen av granskningsuppdraget.

Synpunkter på Europeiska kommissionens förslag på förändringar i redovisningsdirektivet (2013/34/EU)

Slopade sektorstandarder

Paragraf (6) ändrar artikel 29b i Redovisningsdirektivet genom att ta bort bemyndigandet för kommissionen att anta sektorsspecifika standarder. Mot bakgrund av att ESRS set 1 är utformande med beaktande av framtida sektorstandarder saknas tillräcklig vägledning och anpassade upplysningar för vissa sektorer. Vår uppfattning är att globala standarder som utgångspunkt är att föredra framför EU-specifika- eller nationella standarder. Vi delar den bedömning som framförs i avsnitt 3.1 i SWD(2025) 80 final att ISSB:s (SASB) sektorstandarder kan utgöra grund för sektorspecifik vägledning.

Styrelsens ansvar för ESEF

Paragraf (10) till artikel 2 föreslås ersätta Artikel 33(1) i Redovisningsdirektivet. Medlemsstaterna föreslås säkerställa att medlemmarna av ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, som agerar inom de befogenheter som tilldelats dem enligt nationell lagstiftning, inte har kollektivt ansvar för att säkerställa att förvaltningsberättelsen eller den konsoliderade förvaltningsberättelsen, där det är relevant, upprättas i enlighet med artikel 29d. Styrelsen har idag ansvaret för årsredovisningen inklusive förvaltningsberättelsen och hållbarhetsrapporteringen. Om företaget är underkastat krav på digital rapportering enligt den delegerade ESEF-förordningen (EU) 2019/815, omfattar styrelsens ansvar även detta.

FAR anser det som en grundläggande förutsättning att styrelsen tar ansvar för årsredovisningen och därmed efterlevnaden av kraven på ESEF, när en revisor ska uttala en slutsats om efterlevnaden av dessa krav. Detta har i Sverige inte orsakat några problem i samband med införandet av ESEF-kravet på den finansiella rapporteringen.

Begränsning av information från värdekedjan

Paragraf (7) till artikel 2 upphäver Artikel 29c i Redovisningsdirektivet avseende kommissionens bemyndigande att anta standarder för noterade små- och medelstora företag (LSME). Företag som inte längre är i scope för CSRD hänvisas till den frivilliga standard (VSME) som ska antas som delegerad rättsakt av kommissionen. FAR uppmanar kommissionen att skyndsamt ge EFRAG tydliga riktlinjer om hur VSME-standarderna bör anpassas för att reflektera informationsbehovet från stora företag som inte är i scope för CSRD. Den VSME-standard som överlämnades från EFRAG den 17 december 2024 fångar inte informationsbehovet från nämnda företagskategorier. Kommissionen kan exempelvis överväga att addera element från EFRAG:s utkast av VSME-standardens N-PAT modul vilken inkluderar en dubbel väsentlighetsanalys och därmed ger information om företagets inverkan och risker. Information om företagets väsentliga inverkan är avgörande mot bakgrund av att även direktiv EU 2024/1760 hänvisar till VSME-standarderna.

Det begränsade ansvaret för att inhämta information från enheter i värdekedjan exkluderar sådan information som vanligtvis efterfrågas inom den berörda sektorn. Formuleringen hänvisar inte till sektorstandarder eller annan vägledning och öppnar därmed upp för stor osäkerhet eftersom det inte är definierat vad sådan information skulle utgöras av. Osäkerheten kan leda till att företag efterfrågar mer information än vad som avsetts vilket motverkar det avsedda syftet.

Paragraf (11) till artikel 2 föreslås ändra artikel 34 i Redovisningsdirektivet, genom att bland annat lägga till paragraf 2a, vilken anger att medlemsstater ska säkerställa att revisorer, när de uttalar sina slutsatser respekterar att företag inte är skyldiga att söka information från företag i deras värdekedja med högst 1 000 anställda i genomsnitt under räkenskapsåret, som går utöver den information som anges i standarderna för frivillig användning, förutom ytterligare hållbarhetsinformation som vanligtvis delas mellan företag i den berörda sektorn. FAR bedömer att det kan vara problematiskt att kommissionen utesluter en enskild aspekt från granskningen. Revisorer har att följa god revisionspraxis och vedertagna yrkesstandarder. FAR anser därmed att granskningen enbart kan regleras genom relevanta granskningsstandarder och att revisorns slutsatser är avhängiga kriterierna i ramverket för rapporteringen, det vill säga ESRS.

Kommissionen och användare av revisorns rapportering bör vara fullt medvetna om att det föreslagna taket för värdekedjainformation innebär att behovet av uppskattningar kommer att öka väsentligt. Detta innebär också väsentligt större osäkerheter att beakta i granskningen.

Synpunkter på Europeiska kommissionens förslag på förändringar i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering (EU 2022/2464)

Företag som ska omfattas av kravet på att upprätta hållbarhetsrapport

Principen om obligatorisk hållbarhetsrapportering och granskning för större bolag är i grunden positiv, eftersom kvalitetssäkrad rapportering skapar ökad jämförbarhet och utgör en viktig grund för beslut av investerare och politiker, vilket i sin tur driver den gröna omställningen framåt.

Hållbarhetsrapporteringen bör dock i första hand fokuseras mot aspekter där nyttan är stor, och där granskning är motiverad i relation till kostnaden. Omarbetningen av de nu gällande regelverken bör

däremot inte göras enbart genom en enkel höjning av gränsvärden. FAR anser att det är viktigt att fastställa vilka företag som ska omfattas av lagstadgad hållbarhetsrapportering genom en avvägning mellan företagets intressen, finansmarknadens behov och samhällets mål för hållbar omställning. Som grund för ett beslut om ändrade gränsvärden bör EU även till exempel beakta hur stor påverkan, exempelvis hur stor del av CO2e-utsläppen, som företagen i det justerade scopet representerar. Vidare bör ett beslut om ändringar i scopet och rapporteringens omfattning grundas på en noggrann utvärdering genom att inhämta erfarenheter från rapporterade företag, revisorer, investerare och andra användare.

FAR föreslår att alla tröskelvärden, inklusive antal anställda, ska beräknas enligt den nu gällande principen där tröskelvärden måste överskridas under två på varandra följande räkenskapsår innan ett företag blir skyldig att rapportera. Detta skapar förutsägbarhet och förhindrar att företag nära tröskeln på 1 000 anställda faller in och ut ur rapporteringskravet.

Justitiedepartementet är välkommet att höra av sig till oss på FAR vid eventuella frågor eller önskemål om klargöranden.

FAR

Karin Apelman

Generalsekreterare och vd